VOL. 61. No. 9., MAY 1, 1969 61. ÉVF. 9. SZÁM, 1969. MÁJUS 1.

Rev. G. B. Balla 12-69
326 East 78th St.,
NEW YORK, N.Y. 10021

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America — Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

JEZUS mondá: "De kell, hogy előbb hirdettessék az evangélium minden nép között." (Márk 13:10.)

"VÉGEZETRE ATYÁMFIAI: BÉKESSÉGBEN ÉLJETEK"

Kor. II. 13:11.

Luther, a nagy reformátor ezt mondta: "Ahol békesség van, ott már fél mennyország van". Békét áhítozik az egyén, a család, az ország, az egész világ. Szükségtelen a békesség áldott voltát hangoztatni. Mindenki elismeri, hogy nagy kincs a békesség. Közismert a "Házi áldás" szép verse: *"Hol béke: ott áldás . . ."*

A fenti idézet a Szentírás követelménye; Pál apostol írta, az Úr hű tolmácsa. Isten kezdeményezi, akarja, míveli a békesség állapotát. "Ne nyugtalankodjék a ti szívetek", — szólal meg Jézus az evangéliumban.

A Bibliában a *békesség* szó több mint 200-szor fordul elő, ebből is láthatjuk, hogy milyen fontos.

Hogy egymással békésen élhessünk, ehhez először az szükséges, hogy *megbéküljünk az Istennel.* Aki nem rendezte az égi Atyával viszonyát, aki nem kapott kegyelmet bűneire a megtérés útján, annak lelkiismerete olyan, mint a háborgó tenger. Ez az indulat táplálja aztán minden szavát, törekvését, eljárását. Így fog aztán gyújtani, rombolni, nyugtalanítani minden más szívet, ahová elér. Akiben nincs Krisztus a hit által, az önző, erőszakos, nagyravágyó, bosszúálló, rágalmazó, stb. Ezek a bűnök olyan viharokat támasztanak, amelyek egyéni és családi békét is rombadöntenek egymás után.

Mi veszélyezteti a békességet? Az *önzés* legjobban. Mert senki nem enged a magáéból, sőt a másét is akarja. De ha az a szellem élne, amit a mi Urunk Jézus tanított, hogy "aki tőled kér, adj néki" — soha nem lenne háborúság. A béke ott bomlik fel, ahol erőszakkal dolgoznak, de ahol önként, szeretetből lemondanak valamiről, *ott béke és megértés uralkodik.* A gyűlölet, harag indítja meg a legmegrázóbb háborúságot, ezt megállítani nem képes más, csak a szeretet. Az a szeretet, amely megbocsájt és bocsánatot tud kérni a megsértettől. Ez a megalázkodás nehéz, mert az ember nem akarja bűneit, rossz tetteit beismerni más előtt, mindig csak magát igazolja. Azt mondják, a békesség nem állhat fönn, ha csak egyik fél törekszik erre, ha csak az egyik enged s a másik az övét nem adja.

Akiben Krisztus békéje van, azt senki, semmi el nem veheti. Támadhatnak engem rút szóval, — én hallgathatok csendben, türelmesen s enyém a békesség. Gyűlölhetnek, de én szerethetem és áldhatom ellenségeimet. Szomoríthatnak külső bajok, hiányok, s nyomorúságok — én örvendezhetek a benső ajándékoknak, amelyek állandók, nem aggódom, mert hiszem az Isten megtartó gondviselését. Erről mondja az ének: "Ha Isten békéje lakja szívemet, úgy dúlhat vihar ellenem . . ."

A békesség azonban *nem jelent tétlenséget.* Az alvó ember is békében van. A halott ember is, de Isten nem így gondolja ezt, hogy hagyjunk mindent úgy, ahogy van. A békesség akkor igazi, ha ellen áll, sőt támadja a lélek a bűn seregeit, ha kivívja, megőrzi magának a tisztaságot és ártatlanságot Jézus segedelmével. *A béke feltétele ez a győzelem.*

"Békességben éljetek!" Valaki azt mondta: magyarok vagyunk, — ne csépeljük egymást. Igen, keresztyének vagyunk, ne bántsuk meg egymást se a terveinkért, se az eljárásainkért. Ne bántsuk egymás becsületét, jó hírnevét, egymás gyengeségét, hibáit, inkább gyógyítgassuk . . . Ne bántsuk egymás boldogságát és örömét, inkább növeljük azt. Legfőképp pedig tartsuk szem előtt azt a szabályt: "Nem azért vagyunk a világon, hogy minket megértsenek, hanem azért, hogy mi megértsünk másokat." Így lesz béke a földön, béke a családban, a gyülekezetben s így lesz velünk a megáldó Isten!

A kertbe ment

Uram, én nem tudom, milyen a kerted,
a virágosod és a pázsitod.
Én nem tudom, virágok ültetését
ágyasaidban hogy igazítod.

Csak azt tudom, hogy kendőjét levetve
júniusi vasárnap hajnalán,
beteg lábával és beteg szívével
bánatosan kertedbe ment anyám.

Uram, tele volt immár félelemmel,
Sokszor riasztó árnyék lepte meg,
de szigony-eres, érdes két kezével
még gyomlálgatta volna kertemet.

A kicsi teste csupa nyugtalanság,
s most elgondolni nem tudom, hogy ül.
Virágosodban könyörülj meg rajta,
hogy szegény ne szenvedjen tétlenül.

Mezőiden ne csak virágmagot vess,
virágaid közé vegyíts gyomot,
hogy anyám keze gyomlálhassa kerted:
asphidelosod és liliomod.

Ápriły Lajos

EVANGELIUMI HIRNÖK
GOSPEL MESSENGER
Published semi-monthly
OFFICE OF PUBLICATION
Hungarian Baptist Union of America
2844 East 130th St. Cleveland, O. 44120
Editor — Szerkesztő:
DR. BELA UDVARNOKI
609 Woodridge Drive,
Murfreesboro, North Carolina 27855
Telefon: (919)-398-4646
Second Class Postage Paid at Cleveland, Ohio
Subscription fee: $4.00 per year
Előfizetés és címváltozás
erre a címre küldendő:
Mr. John Szász
1619 Edward Avenue,
Canton, Ohio 44705
FONTOS: Címváltozást, kérjük, jelentsék Szász János lapkezelőnek
Printed by
Classic Printing Corporation
9029 Lorain Ave., Cleveland, O. 44102

Édes jó Anyámnak

Édes jó anyámnak
Az anyák napjára
Belefogok százszor
A levélírásba.

Mit írjak? Mit írjak?
Hogy mikor olvassa:
Engemet érezzen,
Engem lásson abba.

Bíznám a szívemre,
Bíznám a lelkemre,
De szót nem találok,
Sem arra, sem erre.

És fölé hajolva
A fehér levélnek:
Köszönő szó helyett
A könnyem ered meg.

Mintha az ő fehér
Kezére hajolnék,
Mintha őt ölelném,
Mintha otthon volnék!

S ím, mire a papírt
Lassan telesírtam,
Azon veszem észre,
Hogy amit akartam,
Mind, de mind megírtam!

Szabolcska Mihály

A SZERKESZTŐ ROVATA

Nincs új a nap alatt

Lapunk február 1-i számában olvastuk Kautz Ödön testvérünk cikkét arról, hogy mit jelentett magyar gyülekezeteinkben 40 évvel ezelőtt az angol nyelv hiánya gyermekeink részére. A leírás szerint a gyermekek hiányolták az angol nyelvű tanítást, idősebb testvéreink egy része pedig ellenezte az angol szót a gyülekezetben. Egy atyafinak — a leírás szerint — annyira nem tetszett az "újítás", egy néhány perces angol beszéd, hogy tüntetőleg "kivonult" az imaházból.

Nem kell visszamenni 40 évre ahhoz, hogy a fent leírt jelenet maradványait észrevegyük. Alig 10—12 évvel ezelőtt hangzott el országos konferenciánkon a kijelentés: *"Miért kell itt angolul beszélni, hisz mindenki ért magyarul!"* — Igaza lehetett annak, aki ezt a megjegyzést tette. De ez a felszólalás további kérdést vált ki: Hogy van az, hogy országos konferenciáink oda jutottak, hogy nem jelennek meg azok a magyar származású fiatalok, akik már alig értik szülőik nyelvét? Hogyan van az, hogy nem találtuk meg azt az egyensúlyt, amely nem csak a nyelvre ügyel, hanem saját véreinkre, gyermekeinkre is gondol? Melyik a fontosabb, a nyelv, vagy a gyermek és az ifjúság? Az eszköz, vagy a személy?

Nehéz ebben a kérdésben ítéletet hozni és nehéz erről írni. Gyermekeinknek az angol néptengerbe való elhúzódása minden magyar apának és anyának fáj. Az írás célja nem lehet vádemelés.

Idősebb testvéreink nagy része, mint jó keresztyén és jó magyar, jót akart. Azt akarta, hogy a fiatalok tanulják meg atyáik nyelvét. A fiatalokat sem lehet okolni. Amint az otthonból és gyülekezetből kiléptek, minden angol volt körülöttük. Az érvényesülés lehetőségét természetesen az angol nyelven látták. Nem kívánhatta egy szülő sem, hogy gyermeke hátrányt szenvedjen. Azt sem várhatta a gyermekektől, hogy két nyelvűek legyenek, aképpen, hogy a földi jókat az angol nyelv, a lelki jókat pedig a magyar nyelv használata révén szerezzék meg.

Fiaink nem akartak rosszat akkor, amikor kívánták, hogy szüleik tanuljanak meg angolul. Elvégre a szülők döntése volt az, hogy elhagyják az óhazát és az érvényesülés az újhazában az ő érdekük is. Az idősebb nemzedék azt mondta: tanuljanak a fiatalok magyarul; az ifjak pedig azt mondták: tanuljanak szüleink angolul. Melyik az életrevalóbb tanács?

Az idő kereke most érdekes fordulatot vett. A jelszó ma már nem az, hogy *csak magyarul*, hanem az, hogy *magyarul is*. A különbség nem a *"csak"* és az *"is"* szavak között van, hanem a hangsúlyban.

Egy, a szerkesztőhöz jött levél így hangzik: *"Egy félórás angol prédikáció végén egy perces tolmácsolással"* elintézik a magyar nyelvet. Érthető idősebb testvéreink fájdalma. Nem tanácsolhatjuk már nekik, hogy tanuljanak meg angolul. Erre sem alkalom, sem idő nincs már.

A nyelv problémája gyülekezeteinkben nem fog sokáig kísérteni. Az élet és a természet rendje el fogja intézni ezt a kérdést. De ameddig fennáll a kérdés keresztyénies megértésre van szükség. Az átmeneti időben meg kell tanulni fiainknak és az idősebbeknek a harmadik nyelvet, a *szeretet nyelvét*. Ez a nyelv tökéletesebb, kifejezőbb és szebb jövőt ígérőbb, mint a magyar, vagy az angol nyelv.

U. B.

SÜRGŐS KÉRELEM A BETHESDA OTTHONBÓL

Keresünk egy gyakorlott *szakácsnőt*, aki jártas a magyar és angol ételek elkészítésében, a Bethesda Baptista Otthonba. Szeretnénk olyan keresztyén lelkületű egyént, aki a jó fizetés mellett nem csak embereknek, hanem az Úrnak is szolgál, az Úr nevének dicsőségére.

Az állás azonnal elfoglalható. Válaszokat az alábbi címre kérjük:

Mrs. Marie Kurtz
748 Fordham Road,
Palm Bay, Florida 32901

VISSZAPILLANTÁS 60 ESZTENDŐRE

Írta és előadta Vér Ferencz, Bridgeport, Conn.-ben 1968. július 14-én, az Amerikai Magyar Baptista Szövetség 60. évi konvencióján.

"Ez az egy azonban ne legyen elrejtve előttetek szeretteim, hogy egy nap az Úrnál olyan, mint ezer esztendő, és ezer esztendő mint egy nap." (Péter II. 3:8)

Mi, emberek, időhöz vagyunk kötve. Ez nem úgy áll a jó Istennél. Az Ő nagyságáról ezt írta az egyik kiváló magyar költő: "Isten, kit a bölcs láng esze föl nem ér". Minket Isten bizonyos célból teremtett és helyezett el bölcs terve szerint ezen a földön. Az ősatyáinkról úgy emlékszik meg a történelem, mint nomád népről, kik állandóan utaztak, de letelepedni, nyugodt életmódot alapítani nem akartak. Mi őseinktől örököltük ezt a természetet s így a 19. század végén, midőn Hazánkban a szegénység ránehezedett magyar népünkre, sokan úgy érezték valahova menniök kell. Nagyon megfigyelésre méltó nemzetünkben az élniakarás és szerencse próbálás.

A 15. század közepén Columbus Kristóf felfedezte Amerikát és 300 év múlva elindult a tömeges kivándorlás Magyarországból az Újvilágba hajóval Fiuméből, mely utazás rendes körülmények között 21, vagy több napig tartott. A lassú utazásban mindig találkoztak tengeri viharral, mely tengeri betegséget és más bajt okozott az utasoknak, mégis sokan rászánták magukat az útra.

Akik itt megkezdték az életet, hamar felfedezték, hogy Amerika nem az az "Eldorádó" aminek elképzelték. Nagyon sokan életveszélyes helyen dolgoztak alacsony bérért éjjel vagy nappal 12 órán keresztül.

A baptisták nem voltak földi vagyon hajhászók. A legtöbbet a szükség, a nyomor kényszerített az Amerikába való jövetelre. Amint elődeink itt elhelyezkedtek és kezdték hazaküldeni a kívánatos dollárokat és jót írtak az itteni életről, nagyobb számban jöttek testvéreink. Először csak férfiak, 1900 után már a férj kihozatta feleségét és vele gyermekeit is.

A kivándoroltak nemzetiség szerint csoportosultak különböző amerikai városokban. Egyrésze megelégedett, ha elérte az amerikai tengerparton fekvő várost, míg mások ha volt pénzük, mentek beljebb Amerika szívébe, Bridgeport, Boston, Pittsburgh, Youngstown, Cleveland, Detroit és Chicago városokba. Akkor Chicago a világ vége volt a bevándorlók részére. Mivel Clevelandban sokan telepedtek le, elnevezték a várost amerikai Debrecennek.

A magyar baptisták szívükben hozták Jézus Krisztust, mint személyes Megváltójukat. Nagyon jól esett nekik egy olyan országban élni, hol a baptista vallás nem egy kis lenézett szekta, hanem a protestáns vallásfelekezetek között vezető szerepet betöltő csoport volt. Amint valahol elkezdtek dolgozni, megkezdették az istentiszteleteket és felállították a családi oltárt. Ezen kis lelkitűz terjedt, s rövid időn belül több kis gyülekezet alakult. Így aztán lehetett hamar hallani itt-ott magyar baptistákról. Míg nagyobb vallásfelekezetek Magyarországról papot hozattak, szervezkedtek és templomot építettek, a baptisták csak házaknál, vagy üzlethelyiségben tarthatták tiszteleteiket, mert kevesen voltak.

Nagy segítség volt több helyen az előbb bevándorlott, több, erős német és angol gyülekezet. Amint megértették a magyarok Krisztushoz való ragaszkodását, azonnal testvéri jobbot és anyagi támogatást nyújtottak nekik. Ez a segítség nagy mértékben fokozta a magyar hivők bátorságát, s nagy eredménnyel tettek bizonyságot Megváltójukról. Az Úr Jézus iránti érdeklődőknek Bibliát adtak és az Isten Igéje a Szent Lélek és a hűséges hivők segítségével elvégezte áldásos munkáját.

A puszta bámulatos hírnökének Keresztelő Jánosnak a működése és ezen jelszava hatott rájuk: "Térjetek meg, mert elközelített hozzátok az Istennek országa". Máté 4:17. Az üdvösséghez nem elég az egyházi tagság. Krisztus követésére van szükség!

Azután egyes helyeken lakó baptisták kezdtek érdeklődni más helyeken lakó baptisták iránt és keresték a velük való kapcsolatot. Ahol 15—20 baptista hivő volt, már azon törték a fejüket, hogyan lehetne ott templomot építeni és egy lelkimunkást kapni. A prédikátori kérdés nagy feladat volt, mert nem csak itt, hanem Magyarországon is nagy volt a prédikátor-hiány. Magyarországon akkor volt olyan prédikátor, kinek 18—20 kis gyülekezete is volt. Mégis ezen egyszerű testvérek az Úr elé hozták ügyüket, amint a Biblia mondja: "Kérjetek és megadatik nektek" Máté 7:7. Nemsokára a clevelandi csoport kapott egy vezetőt Végh Mihály tv. személyében. A Homestad, Pa.-i csoport Balogh Ferencet nyerte meg prédikátorának. A New Castle, Pa. csoport Léber Jánost hozatta ki Budapestről, aki németül és magyarul hirdette az Evangéliumot. Chicagói csoport a maga köréből választott vezetőt Ulbricht Sámuel személyében, aki az Evangéliumi Hírnöknek első szerkesztője lett. Fábián Mihály prédikátort New Yorkban, a nagy világvárosban használta az Úr a hivő magyar csoport vezetésére. Brigdeportban Zboray L. László prédikátor vette fel a bún várfalainak ostromát szép eredménynyel. Mellette pedig Kish László bibliaárus végzett hűséges szolgálatot. Az említettek előtt Bőm János, Boda Sándor, Pap István, Filkó István, Türkösi József, Legoza Bálint és felesége, Siket Józsefné ,Csizmár János és neje, Legoza Imre és neje, Laskai Károly és neje, idős Répási Sándor és neje, Tóth Erzsébet, Péter Jánosné, Varga János és neje, Tóth Pál, Papp Erzsébet, Kish László, Gáspár József, Antal Judith és Figula Zsuzsanna végeztek úttörő lelkiszolgálatot.

Voltak még mások is több helyen, kiket az Úr használt az Ő kezében eredményesen: Balla János, Balla László, Dulity Miklós, Fazekas Szilárd, Botka József, Kovács Miklós, Gingyela Gergely, Major Mihály, Pap Miklós. Nagyjában ezek voltak a kezdő úttörők. Orosz István prédikátort a Cleveland, Ohio-i gyülekezet

1908-ban hívta meg pásztorának Budapestről és még az évben elfoglalta a szószéket. Orosz testvér később a Magyar Baptista Szeminárium tanára lett úgy Clevelandban, mint East Orange, N. J.-ben. Orosz tv. miután 42 taggal átvette a lelki vezetést elődjétől, gyors fejlődés vette kezdetét a gyülekezetben. Itt a legelső baptista Weiss István volt. Azután jöttek: Végh Mihály prédikátor, Joo Lajos, Balla János, Gazsi István, Lakatos Sándor, Szilágyi Mihály, Kőrösi Gergely, Beregszászi Sándor, Joo Ferencz, Kajtor Sándor, Bene János, Bíró Mihály és a többi.

Miután meglett a csoportok között a kapcsolat, elhatározták egy közgyűlés tartását 1908 április havában Homestead, Pa.-ban. Ez volt az Amerikai Magyar Baptista Szövetség születésnapja és most ünnepeljük annak 60. évfordulóját. Sok hálával tartozunk az Úrnak és elődeiknek, hogy meghozták Isten országáért a szükséges áldozatot. Mi is elmondhatjuk Sámuellel: "Mind eddig segítséggel volt nekünk az Úr!"

Ezen gyűlésen határozták el egy folyóirat elindítását Evangéliumi Hírnök címmel, mely havonta kétszer jelent meg. Hála és dicsőség Istennek azért, hogy ez a lap még ma is él s végzi áldásos szolgálatát. A lap által meg lett a kapcsolat, és a csoportok versenyeztek egymással az Úr szolgálatában nagy eredménynyel.

Újabb erő érkezett Zboray László prédikátor tv. személyében, ki szlovák származású volt, a felesége pedig angol. Mivel három nyelvet beszélt és nagyon hű volt Megváltójához, az Úr csodálatosan felhasználta őt a magyar misszióban. Már Magyarországon római katolikus papnak készült, de Torontóban (Kanadában) az Üdvhadsereg által tartott utcai istentiszteleten megtért és onnan Hazelton, Pa. jött családjával, majd később Pittsburghba tette át lakását. Onnan járt az Úr szolgálatában Pennsylvania, New Jersey, New York, Connecticut államokban felkeresni a magyarokat és hirdetni nekik az üdvözítő Evangéliumot. Ha valahol siker mutatkozott, ott az angol testvérek segítségével templomot épített, összesen kilencet. Még alig volt 49 éves, amikor Bridgeporton a tűzoltó kaszárnya második emeletéről az utcai tisztelet csoportját akarta fényképezni, leesett és szörnyethalt. Az ő nevéhez fűződik a Magyar Baptista Szeminárium megalapítása is. Mondhatjuk ezt: kilenc év alatt Zboray tv. többet tett az Úr szolgálatában, mint sok prédikátor egész életében.

A szemináriumban a tanárok a következők voltak: Zboray László, Bila Szilárd, Varga H. Oszkár, Orosz István, Fábián Mihály és Kautz Ödön. Ezeken kívül segítettek mások is, amint a szükség követelte. Amerikában az 1907-es statisztikai kimutatás szerint az ország 85 millió lakosából csak 31 millió tartozott valamelyik egyházhoz. Amint az angol baptisták erről tudomást szereztek, buzdították magukat az evangélizálásra s ezek között a magyarokat is. Így minden egyes baptista úgy érezte, amint Oncken Nagyszalontán mondotta: "Itt minden egyes hivő egy misszionárius Isten színe előtt."

A második konvenciót Cleveland, Ohióban tartotta szövetségünk 1909-ben, melyet Orosz István prédikátor tv. fogadott. Itt már észre lehetett venni a fejlődést. A megjelent delegátusok száma meghaladta a hatvanat. Ezen a konvención egy gyűjtést kezdtek egy misszió, vagy prédikátorokat képző iskolára. A gyűjtés eredménye $25.00 volt. Felmerült egy kis nyomdának a szüksége. Megállapították, hogy ezen célra kellene 500—800 dollár, hogy a szükségnek és az igénynek megfeleljen. Azonnal kezdetét vette az előjegyzés. Ígéretekben e célra, melyet két éven belül kell csak beküldeni a pénztárba, összejött $265.00. Én ígértem és adtam 10 dollárt. Az itt szóban levő összegek nagyon csekélynek látszanak ma, de vegyük figyelembe azt, hogy az akkori munkás hat nap alatt közönséges munkán $7.50-et keresett. Tudomásom szerint az ígéretből csak $65.00 jött be.

Mivel nagyon sokan veszélyes helyeken dolgoztak, megalakult a Betegsegélyző és Életbiztosító Egylet, melyben minden halálesetnél a tagok egyenként 1.00 dollárral járultak a hátramaradottak támogatásához és betegség esetén hetenkénti segélyt utalt ki. Ezen konvención foglalkoztunk egy énekeskönyv kiadásával is, mert nem volt énekeskönyvünk, de megjött a kapcsolat Magyarországgal, mely ellátott minket mindenféle sajtótermékkel.

A konvencióra jött egy nagyon örvendetes hír a Rochester, N. Y.-ban levő Szemináriumból, miszerint az ottani vezetőség hajlandó egy magyar osztályt létesíteni, ha vannak lelkimunkára készülő fiatalemberek. Említésre méltó az is, hogy már ezen a konvención volt egy misszionáriusnő, Paulin Amália, aki Pittsburgh környékén működött és előadást tartott "A nők fontos lelkimunkája" címmel.

Már itt lehetett látni a fokozatos előrehaladást minden irányban. A tagok száma nőtt, több csoport gyülekezetté alakult, templomok épültek, vagy magánházakat építettek át istentiszteleti helyiséggé. Másszóval a lelki élet gyakorlata minden helyen virágzott. Tíz évvel később, a konvención már 22 gyülekezetről 1227 tagról, 30 lelkimunkásról (kik között 20 volt felavatott prédikátor), 3 teljesidejű misszionáriusnőről és 7 kisegítő prédikátorról tettek jelentést. Egy éves próbaidőre még a nős egyéneket is felvették.

(Folytatjuk)

ANYÁK

Csak ők voltak kivétel: az anyák.
Szentek és ápolónők: a csodát,
a jelenést láttam meg bennük. A nagy
odaadást, az aggodalmakat,
a virrasztást, a könnyet s mind, amit
a nő szenved, ha otthon dolgozik:
a gondviselést. Hogy testileg mi a
férj, feleség s a család viszonya,
nem sejtettem-kutattam. Valami,
éreztem, előre elrendeli,
ki hol álljon, mi legyen, öröme,
bánata mennyi, milyen gyermeke —
és ezen változtatni nem lehet.
A férfi maga küzdi ki szerepét;
a nők az eleve-elrendelés:
ők a béke, a jóság, puhaság
a földön, a föltétlen szeretet...
Anyám! nyújtsd felém öreg kezedet!

Szabó Lőrincz

Nők rovata

Rovatvezető: *Szerencsy Józsefné*

Női konf. elnöke: Bányai Sándorné
Alelnök: Attila Tivadarné
Pénztáros: Kish Ernőné
Jegyző: Szabó Istvánné

K—Ö—T—É—L—T—A—R—T—Ó—K

Boldog téli estéken a tűz vidáman pattogott kályhánkban. Félig kinyitottuk ajtaját, hogy egy kis fényt is adjon. Körülültük és boldogan hallgattuk édesanyám történeteit Józsefről, akit mély kútba dobtak, — Mózesről, aki úszott a folyón kis kosarában. Az elveszett bárányka sírását szinte hallottuk, mert oly mély átérzéssel, szeretettel mondta el ezeket a bibliai képeket. A szép emlékek visszajárnak. Ma is, ha kis családommal a nyitott tűz körül időzünk, mindig elém jön édesanyám arca. Úgy ragyog, mint egy fénylő angyal arc! Finom volt, szerény, csendes, de emellett nagyon erős! Nagyon sokat dolgozott — értünk! Mindig csodáltam, hogy nem roppant össze. A legnagyobb volt előttem akkor, mikor láttam, hogy nagy erőfeszítéssel, de biztonsággal és bátorsággal tartotta a kötelet!

Milyen kötelet? — *A reménység kötelét!*

A családban gyakran előfordul betegség, különösen gyermekek között. Egyszer kis húgom volt nagy beteg, úgy látszott, hogy már meg is halt, teste hűlni kezdett. Édesanyám felkapta, zokogva rázogatta, élesztgette, azután letette az ágyra és leborult imádkozni. Nyugalom volt arcán, mikor felkelt. Biztonság, erő, reménység sugárzott róla. Húgom visszajött az életbe, az Úr visszaadta édesanyám kérésére.

Máskor én voltam hosszú ideig nagyon beteg. Kiadtak a kórházból az ő felelősségére. Hazavitt és küzdött. A kötél minduntalan ki akart csúszni kezeiből, hogy engem magával rántson, le a mélybe. Ő nem engedte! Belegörnyedt, belesápadt a nagy erőfeszítésbe, de nem engedte! Szeretete, hite, imái és erős karja visszahoztak az élők közé.

Te csodálatos szeretet, Édesanyám szeretete! E nélkül már nem élnék: Mily sokszor elérkezik egy-egy lélek arra a mélypontra, mikor azt mondja: nem érdemes élni! De ha valaki hozzáhajol és átmelegíti szeretetével, felemeli, felhúzza a reménység kötelén, először bágyadtan körülnéz, aztán mindinkább megvidámodik. Milyen jó, hogy van valaki, aki szeret engem! Mégis csak érdemes. Élni fogok ő érte, neki. Valakinek fontos vagyok. Valakinek számítok, valakinek érték vagyok.

Vajha lehetne minden egyes gyülekezetünk egy-egy ilyen szerető anya, akihez boldogan fordulhatnának a mélységbe esettek, a reményt vesztettek! Vajha lehetnének gyülekezeteinkben erős karú, bátor szívű, anyalelkű testvérek, akik tartják a kötelet valakiért, valakikért!

Gondolnunk kell a misszionáriusokra, akiket körülvesz a pogány világ rettenetes sötétsége, a démoni légiók serege, akik sokszor elcsüggedhetnek, "látva a bűnt, a nyomort . . ." és érzik, hogy ők csak egy kis csepp a nagy tengerben. Szívükben sokszor felmerülhet a kérdés, hát érdemes volt ide eljönni? Cserepka tv.-ék, mikor szabadságuk után visszamentek Boliviába, ezt kérték tőlünk: "Testvérek, tartsátok a kötelet!" Imádkozzatok érettünk! Küldjetek néha egy levelet! Higgyétek el, nagy szükségünk van imáitokra, támogatásotokra!"

Pál apostol idejében voltak bátor és erős testvérek, akik nem törődve saját biztonságukkal, az éjszaka leple alatt odalopóztak a kőfalhoz és mindaddig tartották a kötelet, amíg drága testvérük biztonságot nem talált, kosara nem érintette a földet a városon kívül. Pál megmenekült a biztos haláltól, mert voltak szerető, áldozatos szívű bátor testvérei, akik fáradságot és álmatlanságot legyőzve *tartották a kötelet!*

Küzdjük le fáradtságunkat és álmosságunkat. Imádkozzunk! Könyörögjünk úgy, hogy a hely megmozduljon! A börtönajtók kinyíljanak! Legyenek gyülekezeteink a legdrágább, legvonzóbb helyek, ahol megérzik a belépők, hogy itt szeretik őket, itt fontosak, itt értékek, itt számítanak! Egy édesanya nemcsak magával törődik, hanem a rábízottakkal is! Az Úr sokat kíván ránk bízni! Sok üdvösségkereső, szomjúhozó, reménytvesztett lélek sír künn az éjszakában, akiket be kell hívnunk és szeretetünkkel fel kell melegítenünk! "Testvérek, ne nézzük tétlen!"

Azok a kedves, ismeretlen emberek, akik Pált leeresztették a kosárban, még nem tudták, hogy milyen nagy szolgálatot tesznek az Úr ügyének. Megtették ezt a kockázatos vállalkozást csendben, sötétben, háttérben, semmi dicsőséget, elismerést nem várva érte. Odafent az Úrnál meg van a jutalmuk!

Édesanyák, tartsátok az imádság kötelét! Akiket édesanyává rendelt és arra méltatott az isteni kegyelem, azoknak van kikért és miért imádkozni; csak el ne fáradjatok! Egyik Floridában élő testvérnőnk bizonyságot tehet arról, hogy 25 évig imádkozott fiáért. Kitartott az imában és meghallgattatást nyert.

Tartsátok az imádság kötelét!

Somogyi Gáborné

Amíg nem késő

Amíg él anyád, addig szeressed
addig tiszteld, addig kövessed.
Amíg szólhat, hallgasd meg jó szavát.
Nála nincs jobb, sem testvér,
sem barát . . .
A sírnál már nem enyhítheted bánatát.

Amíg él, fogd erősen a kezét,
ne gondold, hogy önerőd is elég.
Amíg meginthet, ha kell fenyítékkel,
addig mondd gyermeki
engedelmességgel:
szeretlek így is anyám, szent hűséggel.

B. János

Aki tud hallgatni, az nem csak népszerű lesz, hanem előbb vagy utóbb okosabb is.

•

Érjen beszéded többet, mint a hallgatás, vagy maradj csendben.

Dionysus

A CSALÁDI TŰZHELY

Mennyi melegség, mennyi közvetlenség árad ebből a rövid szóból: OTTHON. Az otthon boldogságunknak nélkülözhetetlen tartozéka. A nagyvilágnak az a kicsi kis pontja, amelyhez hozzánő a szív. Az a hely, ahol életünk javarészét leéljük. A tér ezen határolt kis részénél szebb talán lehet a világon, de számomra édesebb és értékesebb nincs. Ahogyan a költő mondja:

Legyen bár egész föld
színmézzel tele,
Mint az én otthonom,
nincs oly jó helye...
Édes otthonom,
E földön nincs szebb hely,
Mint az én lakom.

Évezredek tapasztalata sűrűsödik e közmondásba: "Mindenütt jó, de legjobb otthon." Hogy mit jelent az otthon igazán, csak akkor tudja meg az ember, ha nincs, ha valaki elvesztette. Az otthon nem is annyira fizikai hely, mint inkább szülőknek és gyermekeknek egymással való kapcsolata, lelki viszonya. Tárgyaknak és személyeknek valami egyedülállóan kölcsönös hatása.

Az otthon olyan, mint egy *szentély*. A szentélynek pedig titkai vannak, melyek a nagy nyilvánosság elől el vannak rejtve. A szentélynek két törvénye van: az egyik, hogy avatatlan egyén büntetlenül nem teheti be a lábát. Ilyen a családi szentély is. Aki avatatlanul lép be egy család szentélyébe, nem marad büntetlenül. Ha emberek igazságszolgáltatását elkerülné is, nem kerülheti el Istenét. A szentély másik törvénye, hogy titkait kihordani nem szabad. Fájdalom, hogy ezt a bűnt legtöbbször magunk követjük el.

Az otthon nemcsak szentély, hanem *műhely*, ahol életsorsok, jellemek formálódnak. Az ember jellemének kialakulásában döntő jelentősége van az otthonnak. A családi légkör kihatással van az egész életre. Ha a puska csövén a nézőke és a célgömb közötti távolság "irányvonal" és ez meghatározza a lövedék egész pályasíkját, akkor jellem tekintetében az emberi életnek irányvonala a családban töltött gyermekkor. Hogy milyen lesz a holnap társadalmi, hogy milyenek lesznek gyülekezeteink, ez a családi otthonokban dől el. Valaki azt mondta: "Hogy milyen lesz holnap a világ, azt akkor tudod meg, ha megismered milyenek ma az apák, az anyák és a gyermekek?"

Az otthon *iskola*. A gyermek hat éves korában az első általános iskolába megy, hogy írni, olvasni tanuljon; de az otthon iskolájába már születés előtt beiratkozott, hogy ott élni tanuljon. Minél fejlettebb egy társadalmi rendszer, annál több iskolája van. A mi társadalmi életünk fejlődése is mindig újabb és újabb szakiskolák létesítését teszi szükségessé. Az otthon iskoláját maga a puszta lét követeli. Következetesen gondolni, gondolatainkat kifejezni, értelmesen beszélni, magasabbrendü életigénnyel élni otthon kell megtanulni. De a rendszeretetet, a tisztaságot, a jóízlést csak otthon tanulhatja meg a gyermek. Amelyik leány nem tanulta meg otthon az édesanyjától a tisztaságot, az sohasem fogja igazán megtanulni. Ezekre vonatkozik a közmondás: "Nézd meg az anyját..."

Ugyanígy van igaz a lelkiéletre nézve is. Imádkozni, hinni, szeretni otthon tanulhat meg az ember igazán. Concourt ezt írja: "igen jó édesapám volt, de egyet bocsásson meg neki az Isten, azt, hogy soha nem láttam imádkozni".

Számtalan tapasztalat igazolja, hogy ha van otthon igazi istenfélelem a gyermek minden bizonnyal követni fogja; ha azonban élő hit helyett csak vallásoskodást, képmutatást és babonát talál, mikor ennek megítéléséhez elég értelme lesz, meg fogja utálni és mondjuk ki nyíltan: teljes joggal teszi ezt.

Aki az általános iskolában nem tanul meg írni-olvasni az analfabéta lesz; aki az otthon iskolájában nem tanult meg hinni és imádkozni, az pogány lesz, akármelyik egyház anyakönyvébe írták a nevét. Az általános iskola mulasztásait pótolni sokszoros erőfeszítésbe kerül; az otthon

Misszió mezőkről...

KÖZLEMÉNY

A szövetségi vagyon kezelésével megbízott öt tagú bizottság (trustee) tagjait a New Brunswickban tartandó konferencia fogja megválasztani. A bizottság akkor és abban az esetben gyakorolja megbízatását, amikor szövetségünk megszünteti munkáját. A vagyonügyi bizottság a következő testvéreket jelöli és ajánlja megválasztásra:

Kish Elemér, Bridgeport, Conn.
Kurtz Lajos, Palm Bay, Florida.
Révi Imre, New Brunswick, N. J.
Mary K. Steg, Palm Bay, Florida.
Vér Ferenc, Dayton, Ohio.

◆

MENYEGZŐI ÜNNEPÉLY NEW YORKBAN

Felemelően szép és áldásokban gazdag menyegzői ünnepély volt New Yorkban 1969. március 16-án. Bíró György testvérünk vette feleségül Csapó Ilona nővérünket. A telt imaházban a nászinduló zenéje mellett vonult az emelvény elé az ifjú pár, ahol Fülöp Árpád testvérünk várta őket és végezte az egybekelési szertartást. Bányai Sándorné és Salamon Istvánné testvérnők duett-éneke gazdagította az alkalmat.

A szertartás befejezése után a társalgó terembe vonultunk, ahol a régi, szép, magyaros szokás szerint minden gyülekezeti tag és látogató hivatalos volt. Ez utóbbi összejövetel nagyban növelte az együttlét örömeit.

Szép műsor keretében sokan köszöntötték az ifjú párt, végül pedig a vőlegény köszönte meg az irántuk megnyilvánult szeretetet.

Imánk: "Áldd meg Urunk ezt a szép mátkapárt."

Ney York-i Figyelő

mulasztásait helyrehozni a legtöbb esetben soha, a legjobb esetben is csak Isten kegyelme által lehet.

Az otthon fogalma a családdal kapcsolatos. A család viszont nem család gyermekek nélkül. Szülő és gyermek mennyire feltételezik egymást. A gyermeknek szülőre van szüksége, de a szülőnek meg gyermekre; és nem tudom melyiknek kell jobban. Egy bizonyos, hogy mind a kettőt egy parancsoló KELL követeli. KELL a gyermek, hogy legyen a szülő szeretetének tárgya. Szüksége van valakire (esetleg valamire, talán egy kis kutyára), akit szerethet, akire rápazarolhatja életét, akinek feláldozhatja ifjúságát, üdeségét, arca pírját, szeme fényét, délceg testtartását és mindenét. Méghozzá mind ezt örömmel, boldogan. Ha ezt nem teheti, számára üres, tartalmatlan az élet. Mert nincsen annál nagyobb öröm, mintha gyermeked ajkáról hallod azt a szót: mama, vagy édesanyám. A gyermeknek viszont szülő kell, nemcsak ahhoz, hogy megszülessék, hanem hogy emberré lehessen. Mert csak egy farkas nevelt királyfiakat, Romulust és Rémust (azt is csak a mondában), de emberek, a szó nemes értelmében vett emberek: a családban nőnek. "A költő költővé, a harcos harcossá tehet, de emberré csak az édesanya nevelhet." (Schmidt). Elvileg minden nő adhat életet, de édesanya nem minden nő lehet. "Ki mindég szeret és megbocsájt, Isten és az édesanyák." Legyen áldott Isten neve, hogy megadta számunkra ezt a földi jót, hogy családban élhetünk; hogy használhatjuk ezt a három legősibb, legszebb szót: apa, anya, gyermek.

Mit jelent szülőnek lenni? A teremtő Isten gondolatát megvalósítani. Részt venni Isten világfenntartó munkájában. Ezen a földön ez a mi legnagyobb méltóságunk és legnagyobb szolgálatunk. "Mi foglaljuk össze a tegnapot és a holnapot. A magunk szüleitől jövünk és gyermekeiknek adjuk át a lángot." (Muraközy). Minden ember könnyen elhiszi magáról, hogy olyan fontos személyiség, hogy pótolhatatlan . Ez igaz, de csak egyetlen helyen: a saját családjában. Minden más pótolható ezen a világon. "Egyedül a szülő pótolhatatlan." Lehetsz földműves vagy ipari dolgozó, karmester vagy prédikátor; ha kihull kezedből a toll, vagy a szerszám, a karmesterpálca, vagy a Biblia, mindég lesz, aki helyedbe lép és fölveszi az elejtett szerszámot és folytatja a félbehagyott munkát. S ki tudja, talán jobban végzi; több eredményel. A föld, a munkapad, az énekkar, vagy a gyülekezet talán észre sem veszi, hogy nem vagy ott többé. De van egy hely, ahol pótolhatatlan vagy: otthon a gyermekeid között. Ha a szemed egyszer elhomályosul, gyermeked számára sohasem lesz többé olyan tükör, mint amilyen az volt. Ha a kezed egyszer hidegen lehull, lesz aki földedet megszántja, de síró gyermeked arcát többé senki úgy meg nem simogatja, hogy attól egyszerre mosolyra derüljön. Ha izmos karod elernyed, lesz aki a kalapácsod magasba emelje, de gyermekedet senki sem fogja tudni úgy átölelni, hogy megriadt kis szívét a bizalom és szeretet járja át. Kenyéradója lesz még gyermekednek, — mert Isten az árvák Atyja, de édesanyja, édesapja soha nem lesz többé. Még az özvegy is találhat magának társat, hogy hátralévő esztendeit búfeledten töltse, de szülőt az árva nem talál.

Goyan ezt írta naplójába: "Senki sem lehet az emberek között számomra az, aki az apám. A világ összes asszonya nem jelentheti nekem azt, amit az egyetlen asszony, akit így hívnak: édesanyám."

Szülőnek lenni a legszebb cím, a legnagyobb kitüntetés ezen a világon és egyúttal a legfőbb feladat. S vajon nem ezt szolgálják a legkevésbé?

Egyet nem tudok soha megérteni: hogy lehetséges az, hogy apák, anyák elhagyják otthonukat, gyermeküket valakinek a szerelméért. Ó, a bűnök micsoda szörnyű bűne ez!!! Elhiszem, hogy ezt magyarázni sokféleképpen lehet, de menteni semmiképpen. Mi a házasságot nem soroljuk a szentségek közé, de szentnek tekintjük azt.

Szülők! A családi életnek necsak a gondját, terhét nézzétek, hanem vegyétek számba annak örömeit és áldásait is! Meglátjátok, szebb lesz így az élet! Úgy éljetek otthon, hogy gyermekeitek lelkében egy olyan szép családi élet mintája maradjon, amit majd egyszer ők is lemásolhatnak, mikor építeni kezdik a saját kis fészküket.

Gyermekek! Ügyeljetek arra, hogy az anyáknapja ünneplése (helyesebben mondva: szülők napja) necsak a szép szavak, forró érzelmek, hála himnuszok esztendőnkénti ismétlése legyen.

Apák, anyák és gyermekek! Ezen a szép napon rakjatok új tüzet a családi tűzhelyeken s gyújtsátok meg a kölcsönös szeretetnek és megbecsülésnek mennyei tüzét!

Végegyházi

Férj és feleség az Úr szolgálatában

Wimphy — így ismerték és hívták társai — feleségével együtt várta a londoni repülőtéren azt a gépet, amely szabadságukról az új munkaterületre, Afrikába viszi őket.

"Tudod Juanita, nem az bánt, hogy némi késéssel érünk új missziótérületünkre, hanem az, hogy új munkaföldünkön nagyobb feladat, nagyobb felelősség vár reánk és nem tudom meg tudok-e majd felelni feladatomnak." Így szólt feleségéhez a misszionárius.

"De Wimphy, miért aggódsz, hiszen eddig minden esetben megtaláltad a legjobb megoldásokat."

"Most sok hivatalos ügyet kell intéznem, mindenféle jogi kérdéseket kell megoldani és sok pénzügyi nehézséget kell bölcsen eligazítani. Tudod, akkor voltam a legboldogabb ember, amikor lelkipásztorokkal és gyülekezeteikkel dolgozhattam együtt, vagy új tagokkal új gyülekezeteket kezdhettünk. Most, hogy éppen bedolgoztam magam és a nyelvben is otthonos lettem... de ehhez az új szolgálathoz úgy érzem semmi rátermettségem nincs."

Juanita — a feleség — úgy érezte, most legjobb lesz hallgatni.

"Tudod Juanita, sokszor nagyon

elégedetlen voltam amiatt, hogy az Úr sehol sem hagyott meggyökerezni. Elhívott Igét hirdetni... azt hittem ez a feladatom. Akkor megnyílt az út a külmisszióba. Kerestük az Úr vezetését és Nigériába vitt utunk, azután Abeokutába értünk s azt gondoltam, most megtaláltam igazi helyemet! Az Úr most ide küld s nem tudom megtudok-e felelni ennek a nagyobb feladatnak."

Aztán feleségére mosolygott, aki sohasem volt híján a buzdító és bátorító szónak s folytatta:

"Tudom Isten nem azért hívott el, mert valaminek is megfeleltem volna. Azért hívott el, hogy Reá támaszkodva bízzak, hogy Övele minden feladatnak eleget tudok tenni. Emlékszel arra, hogyan mentette meg az Úr életemet a szörnyü betegségből?"

"Talán erre a feladatra nézve tette!" mondta Juanita.

Az új munkaterületre való megérkezése után nem sok idő múlt el, s a tengerparton egy forgóban életét vesztette Wimphy a misszionárius. Özvegyen hagyta feleségét és árva gyermekeit.

Életrajzának írója így emlékezik meg róla.

"Hét év múlva elmentem a szerencsétlenség színhelyére. A tengerpart oly ártatlanul nézett ki. Valahogy minden másképp hatott reám, mint ahogy elképzeltem. Úgy gondoltam a szolgálatos élet győzelme fog áthatni és ahelyett az élet tragédiája vett erőt rajtam. Még csak 37 éves volt — éppen élete delén — mikor az előkészület már mögötte volt, s az építés és aratás előtte állt. Csendesen feltekintettem az égre s kérdeztem: Atyám miért?

Közben — míg tűnödtem az elmúlt élet felett — egy fiatal misszionáriusnő, karján 6 hónapos gyermekével sétált arra. Elmondta: Mi azért vagyunk itt, mert utolsó európai szabadsága alatt, Wimphy misszionárius egy külmissziós osztályt tanított, melyen férjemmel együtt én is részt vettem. Mikor az elveszettekről és az itteni nagy missziós lehetőségekről beszélt, úgy éreztük mindketten, hogy ez az a terület, ahol Isten használni akar minket. Vagy tízen vagyunk itt, akiket rajta keresztül hívott el az Úr.

Lelki szemeim előtt lassan elvonult a hét elmúlt év. Wimphy halálakor még a 24-et sem haladta meg a misszionáriusok száma, egyetlen megszervezett gyülekezet, egy félig kész kórház és hiányos központi épület volt csupán.

Wimphy misszionárius halála hírét Dr. Cal Guy szemináriumi tanár jelentette be a Southwestern szemináriumban. Az egyszerű emlékistentisztelet után, felhívást intézett a hallgatókhoz s kérte, hogy akiket most hív Isten a szolgálatra, azok jelentkezzenek. Sokan jelentkeztek s a legtöbbjük már a missziómezőn dolgozik. Hét évvel Wimphy misszionárius halála után 104 a misszionáriusok száma, több mint 200 gyülekezet, virágzó kórház, két baptista gimnázium, egy könyvkiadó és egy szeminárium szolgálják Isten országának kiterjedését."

Mindezt, egyetlen teljesen odaszánt ember élete árán hozhatta létre Isten Szentlelke. Ebben az áldozatos odaszánt életben; mit jelentett feleségének megértő, buzdító, bátorító szeretete, azt csak az örökkévalóság fogja értékelni és az érte járó jutalmat is méltóképpen megfizetni.

"The Commission", fordította: B. V.-né

ADDISON HENRIK

1969. március 19-én mondott búcsút örökre ez árnyékvilágnak Addison Henrik testvérünk. Régóta betegeskedett tüdejével. Néhány hónappal ezelőtt kórházba került, ahol gyógyíthatatlan betegséget állapítottak meg. Testvérünk alávetette magát tüdőátültetési műtétnek. Az operáció után néhány nap múlva a helyzet kritikussá vált és előidézte testvérünk halálát.

A gyászszertartást úgy a temetés rendezőnél, mint az imaházban, valamint a temetőben Fülöp Árpád testvérünk és Miss Ruth Thompson, az imaház épületében működő "Old Faith Mission" elnöke végezte, nagyszámú gyászoló közönség előtt.

Urunk vigasztalja meg a gyászolókat. *New York-i Figyelő*

Olvassuk tanulmányozzuk a Szentírást

Vasárnap iskolai lecke. 1969. május 25. A Biblia földrajzi és kultúrális háttere. János 4:3-10, 19-26.

Hétfő, május 19. Ábrahám oltárt épít. Mózes I. 13:8-18.

Kedd, május 20. Veletek lesz az Úr. Józsué 1:1-9.

Szerda, május 21. Naomi és Ruth. Ruth 1:15-22.

Csütörtök, május 22. A samáriai nő. János 4:1-15.

Péntek, május 23. És sok samáriabeli hitt. János 4:39-45.

Szombat, május 24. A te fiad él. János 4:46-54.

Vasárnap, május 25. Örüljetek az Úrban. Zsolt. 97.

Vasárnap iskolai lecke. 1969. június 1. A Biblia irodalmi formája. Mózes II. 15:1-2, Lukács 15:3-10., 24: 44, Filemon 1-3.

Hétfő, május 26. Mózes dicsérő éneke. Mózes II. 15:1-7.

Kedd, május 27. Isten parancsolatai. Mózes III. 19:11-18.

Szerda, május 28. Bölcs mondások. Példabeszédek 10:1-5.

Csütörtök, május 29. A próféta szól. Ámós 7:1-9.

Péntek, május 30. Az elveszett juh. Lukács 15:3-10.

Szombat, május 31. Fontos történelmi adat. Ap. cs. 2:1-4.

Vasárnap, június 1. Dicsének. Zsolt. 121.

Vasárnap iskolai lecke. 1969. június 8. A Biblia egysége. Mózes V. 26:5-9. Lukács 24: 25-27; Ap. cs. 13: 17,23.

Hétfő, június 2. Isten ígérete Ábrahámnak. Mózes I. 12:1-7.

Kedd, június 3. Isten segíti népét. Mózes V. 26:1-11.

Szerda, június 4. Emlékezés az Úr segítségére. Józsué 24: 1-8.

Csüt., június 5. Az ígéret beteljesedett. Lukács 24:13-27.

Péntek, június 6. Amit Isten ígért. Ap. cs. 13:16-33.

Szombat, június 7. Jöttem, hogy beteljesítsem. Máté 5:13-20.

Vasárnap, június 8. Énekeljetek az Úrnak. Zsolt. 96.